ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΒΕΒΑΙΩΣ, καλὴ ἡ προσήλωσις εἰς τὴν ἠθικὴν παράδοσιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας. Ἀλλὰ νὰ ὑπάρχῃ καὶ κάποια λογική. Ἄλλως, κινδυνεύει ἡ κάθε νέα νὰ πάθῃ ὅ,τι μία ἄλλη εἰς κάποιο χωριὸ τῆς Θεσσαλίας. Ἐκεῖ εἶχεν ἐγκατασταθῆ μία οἰκογένεια ἀπὸ τὴν ὀρεινὴν Κρήτην, τὴν ὁποίαν ἀπετέλουν ὁ κρεοπώλης πατέρας, οἱ τρεῖς γιοὶ καὶ ἡ ἀνύπαντρη ἀδελφή. Πατέρας καὶ γιοὶ προσέφεραν εἰς τὴν νέαν καὶ τοῦ πουλιοῦ τὸ γάλα ἀλλὰ οὐδὲ εἰς τὸ παράθυρον τὴν ἄφηναν νὰ σκύψῃ. Αἱ περὶ ἠθικῆς ἀντιλήψεις των δὲν τὸ ἐπέτρεπαν. Καὶ ὅταν ἀπεφάσισαν καμμιὰ φορὰ νὰ τῆς προσφέρουν ἕνα περίπατον μὲ τὸ μικρὸν φορτηγόν, μὲ τὸ ὁποῖον μετέφεραν τὰ κρέατα, οὐδ' ἐμπρὸς δὲν τὴν ἄφηναν νὰ καθήσῃ διὰ νὰ μὴ τὴν ἰδῇ βλέμμα ἀνδρός. Θὰ τὴν ἤθελε μόνον ὁ ἄνδρας ποὺ θὰ τὴν ἔπαιρνεν ὡς σύζυγόν του. Ἔστω, κλεισμένη εἰς τὸ ὀπισθιον, σκεπασμένον μὲ μουσαμάδες, μέρος τοῦ φορτηγοῦ, εἴτε ἐπήγαινε περίπατον εἴτε ἐπήγαινε, τὸ ἴδιο πράγμα ἦν. Ἂς φαντασθῆ λοιπὸν καθείς τί συνέβη, ὅταν αἰφνιδίως ἡ κοιλία τῆς νέας ἤρχισε νὰ φουσκώνῃ. Ἡ δυστυχὴς, ποὺ ἠξεύρει τί τὴν ἐπερίμενεν ἀπὸ τὰ θηρία ποὺ τὴν περιέβαλλαν, ἀπεφασίσθησεν εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ κρύψῃ τὴν κοιλιάν της. Ἐπὶ τέλους ὅμως, ἔγινεν ἀντιληπτὴ καὶ τότε ποιὸς εἶδε τὸν θεῖον καὶ δὲν ἐφοβήθη. Ἐσώθη ἡ νέα εἰς τὸν μικρότερον ἀδελφόν της, ὁ ὁποῖος ἔρριψε τὴν ἰδέαν νὰ φέρουν μίαν μαμμὴν νὰ τὴν ἐξετάσῃ. Ὄντως, μετὰ ἀπὸ μακρὰν συζήτησιν, ἐδέχθη αὐτὴν τὴν πρότασιν καὶ μετὰ πολλῆς προσπαθείας εὗρον καὶ τὴν μαμμὴν ποὺ ἤθελαν. Ἂς φαντασθῆ, ὅμως κανεὶς τὴν ὀργήν των, ὅταν ἡ μαμμή, ἀφοῦ ἐξήτασε τὴν νέαν, τοὺς εἶπε κάτωχρῶς:

—Λίντε, μὲ τὸ καλό, σὲ λίγο θὰ ἔχετε ἀνήψι!...

□

ΠΩΣ ἐσώθη ἡ νέα ἐκείνη τὴν ἡμέραν εἶναι θαῦμα. Ἴσως χάριν καὶ πάλιν εἰς τὸν μικρότερον ἀδελφόν, ὁ ὁποῖος ἔκλεισε τοὺς μεγαλυτέρους νὰ φύγουν ἕνα γιατρό. Ἂς σημειωθῆ, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτὸς ἐκτίνυσε νὰ φάῃ τῆς χρονιᾶς του ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀδελφοὺς του καὶ ἀπὸ τὸν πατέρα του, ὅταν τὸ πρῶτον διετύπωσε τὴν πρότασιν. Ἐπείσθησαν ὅμως εἰς τέλος, εὑρῆκαν ἕνα ἡλικιωμένον ἰατρὸν καί, ἀφοῦ τοῦ εἶπαν ὅτι τοὺς ἐντρόπιασε ἡ ἀπαιτοῦν τὸν ἐζήτησαν νὰ τὴν ἐξετάσῃ, ἀγιὰ νὰ ἔχουν ἡσυχίαν τὴν συνείδησή τους».

Ὁ ἰατρὸς ἐξήτασε τὴν νέαν, παρασσομένην ἀπὸ δάκρυα καὶ ἀγωνιῶσαν διὰ τὴν ἀθωότητά της, μὲ τὴν μεγαλυτέραν προσοχήν. Καί, εἰς τὸ τέλος, τοὺς εἶπεν ὁ γιατρός, κοιττάζοντάς τους προσεκτικά:

—Ἐσεῖς πρέπει νὰ ντρέπεσθε καὶ ἄχι αὐτὸ τὸ πλάσμα, ποὺ ἐπήγατε νὰ σκοτώσετε. Δὲν εἶναι ἔγκυος ἡ κοπέλλα. Ἔχει ὑδρωπικία.

Τὰ ἔγασαν οἱ ὑποψήφιοι φονεῖς. Τί ἦτο πάλιν αὐτό; Καὶ ὅταν ὁ γιατρὸς ἐπέτυχε νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὴν κοιλιὰ τῆς νέας ἀρκετὰ κιλὰ νερό, τότε ἐπίστευσαν ὅτι ἡ κοπέλλα ἦτο ἀγνοτάτη καὶ δὲν τοὺς ἐντρόπιασε. Αὐτό, ὅμως, δὲν ἠμπόδισε νὰ καθίσουν εἰς τὸ σκαμνὶ οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ διὰ τὴν κακοποίησιν τῆς ἀδελφῆς τους— διὰ τὸ ἄγριον δηλαδὴ μαύρισμά της ἀπὸ τὸ ξύλο—. Νὰ καθίσουν εἰς τὸ σκαμνί, κατόπιν καταγγελίας τοῦ ἰατροῦ. Ἂν αὐτοί, ὅμως ἔπραν τὸν δρόμον τοῦ κρατητηρίου, ἡ μαμμὴ ἐπῆρε τὸ δρόμο τοῦ νοσοκομείου, διότι ἐπρόλαβαν νὰ τὴν κάμουν παστὴ εἰς τὸ ξύλο, διὰ τὸ φεζίλεμά, εἰς τὸ ὁποῖον τοὺς κατεδίκασε μὲ τὴν... γνωμάτευσίν της. Τὸ δύστυχον, ὅμως, κορίτσι ὑπέστη καὶ τὸν ἐξευτελισμόν, καὶ τὸν ξυλοδαρμόν. Καὶ ἀπὸ τὰ δύο τοῦ ἔμειναν τὰ ἔγγη εἰς τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, εἰς δόξαν τῆς σεμνοτυφίας καὶ εἰς δόξαν τῆς τιμῆς, ποὺ κανεὶς δὲν προσέβαλεν.

□

ΔΟΥ τί ἀναφέρει μία εἴδησις ἀπὸ τὸ Βελεστῖνον: «Δὲν ἄργε ξημερώσει καλά, ὅταν ὁ Μιχ. Λαμπράκης, κάτοικος τοῦ προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ τῆς κωμοπόλεώς μας, ἐξῆλθε τῆς οἰκίας του διὰ φυσικήν του ἀνάγκην. Ὅταν ἐτελείωσε καὶ ἔτοιμα νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς αὐτῆς, εἶδεν ἕνα ἀντικείμενον νὰ πέφτῃ ἔμπροσθέν του μέσα εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σπιτιοῦ του, ἐνῷ συγχρόνως μία σιλουέττα μέσα στο σκοτάδι ἀπεμακρύνετο πέραν τῆς αὐλῆς του. Φοβισμένος ὁ ἄνθρωπος φώναξεν ἀμέσως τὴν γυναίκα του, ἡ ὁποία μόλις ἤκουσε τὶς φωνὲς ἄναψε τὸ φῶς καὶ βγῆκε ἔξω νὰ ἰδῇ γιατὶ φωνάζει ὁ σύζυγός της. Ὅταν ἐπλησίασε τὸν σύζυγόν της εἶδον εἰς τὸ μέσον τῆς αὐλῆς νὰ εὑρίσκεται ἕνα ἀντικείμενον, τυλιγμένο σὲ ἄσπρο πανί. Τοῦτο ἔφερε σταυρὸ κόκκινο εἰς τὸ μέσον καὶ ἦτο γραμμένο ἐπιμελῶς ἀπὸ τὶς τέσσερες πλευρές. Ἤρχισαν τότε νὰ φωνάζουν, νὰ προσπαθοῦν νὰ ἐξακριβώσουν ποίος ἔρριψε τὸ ἀντικείμενον αὐτὸ στὴν αὐλή, γιατὶ τὸ ἔρριψε καὶ τί ἦτο τὸ περιεχόμενόν του. Ἀπὸ τὶς φωνὲς ξεσηκώθηκε ὅλη ἡ γειτονιά καὶ οἱ πλέον ψύχραιμοι γείτονες μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Γ. Λαμπράκη διὰ νὰ πληροφορηθοῦν τί ἀκριβῶς συνέβη καὶ φωνάζουν. Ὅταν ἔφθασαν στὴν αὐλὴ εἶδαν καὶ αὐτοὶ τὸ ἀνωτέρω ἀντικείμενον, ἀλλὰ κανεὶς δὲν τολμοῦσε νὰ τὸ ἀγγίξῃ ἢ νὰ τὸ παραλάβῃ καὶ τοῦτο ἰδιότι ἐφοβοῦντο μήπως ἦτο δαιμονισμένον... Βρέθηκε ὅμως ὁ κατάλληλος τῆς ὥρας αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ μὲ ἕνα ψαλίδι ἄνοιξε τὸ δέμα. Καὶ τί δὲν περιεῖχε τὸ δέμα τοῦτο! Ἐννέα βελόνια περασμένα σὲ μιὰ μαύρη κλωστὴ μὲ ἐννέα κόμπους, ἕνα κομμάτι σαπουνὶ πράσινο, πέντε κάρβουνα (ὄχι θέβαια ἀναμμένα), θυμίαμα τρία κομμάτια, τρίχες κεφαλῆς ἀνθρώπου καί... τρία κεφάλια σκόρδο. Κανεὶς ὅμως ἐκ τῶν παρευρεθέντων δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ δώσῃ ἐξήγησιν περὶ τῆς σημασίας καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ δέματος. Ὅταν ὅμως ἐξημέρωσε καλά, ὁ ἰδιοκτήτης τῆς αὐλῆς, διὰ τὸν ὁποῖον καὶ προφανῶς ἐρρίφθη τό... δέμα, κατηγγύνθη εἰς τὸν κ. ἀστυνόμον τῆς κωμοπόλεώς μας καὶ ἀνέφερε τὰ διατρέξαντα. Τώρα ὁ κ. ἀστυνόμος καλεῖται νὰ ἀνεύρῃ τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἔρριψε τὸ δέμα εἰς τὴν αὐλὴν καὶ ἀκόμη, σὰν ἀστυνόμος ποὺ εἶναι, νὰ δώσῃ τὴν ἐξήγησιν διὰ τὰ ἀντικείμενα ποὺ ἦσαν μέσα στὸ δέμα καὶ τὸν προορισμὸ ἢ τὰς ἰδιότητας τούτων».

Καὶ νὰ σκέπτεται κανεὶς ὅτι ζῶμεν εἰς τὰ 1965 καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος «βαδίζει» τώρα εἰς τὸ κενόν.

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ἔκθεσις Πατρινοῦ βιβλίου

Ἀπὸ 9 — 23 Μαΐου θὰ λειτουργήσῃ εἰς τὴν Δημοτικὴν Βιβλιοθήκην μὲ πρωτοβουλίαν τοῦ Φυσιολατρικοῦ, ἔκθεσις Πατρινοῦ βιβλίου, ὡς καὶ ἔκθεσις φωτογραφίας.

Στατιστικὰ διὰ τὴν ζωὴν εἰς Ἡνωμ. Πολιτείας

Οἱ Ἀμερικανοὶ Γεωργοὶ φημίζονται διὰ τὴν ταχύτητα τῆς ἐκτελέσως τῶν ἐργασιῶν των.

Ἀροτριοῦν πλέθρον γῆς—4.047 τετραγωνικὰ μέτρα — εἰς 42 λεπτά, ραντίζουν τὸν ἀγρὸν ἀπὸ τὸ ἔδαφος εἰς 20 λεπτὰ καὶ ἀπὸ τὸν ἀέρα εἰς ὀλιγώτερον τοῦ 1 λεπτοῦ, φονεύουν 20 ἑκατομμύρια ζιζάνια τὴν ὥραν καὶ θερίζουν πλέθρον σίστου ἢ ἀραβοσίτου εἰς 40 λεπτά...

Ἡ παραγωγὴ βοοειδῶν τὸ 1964 εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἦτο ἡ μεγαλυτέρα ἀπὸ ποτέ, καὶ ὑπαρέβη τὸ 1962 κατὰ 12%. Ἐπίσης ἐσημείωσε ρεκὸρ ἡ κατανάλωσις. 45 χιλ ὀγραμμα τὸ ἄτομον...

Ὁ μέσος ὅρος δαπάνης διὰ τροφὴν μιᾶς Ἀμερικανικῆς οἰκογενείας εἶναι ὀλιγώτερον τοῦ 19% τοῦ ὅλου εἰσοδήματος καὶ τὸ ποσοστὸν αὐτὸ εἶναι τὸ χαμηλότερον τοῦ κόσμου...

Οἱ σογιοφασίολοι ἐξετόπισαν τὰ ἀεριοωθούμενα ἀπὸ τὴν πρώτην θέσιν κερδῶν δολλαρίου τοῦ Ἀμερικανικοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου. — Τὰ κέρδη των τὸ οἰκονομικὸν ἔτος τὸ λῆξαν τὴν 30 Ἰουνίου 1964 ἦσαν 680 ἑκατομμύρια δολλάρια...

Πλέον τῶν 16 ἑκατομμυρίων παιδιῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν συμμετέχουν καθημερινῶς εἰς τὸ πρόγραμμα σχολικῶν συσσιτίων...

Ἔντιμος πρᾶξις νεαροῦ οἰκοδόμου

Ὁ οἰκοδόμος Γερ. Σφαέλος, ἐτῶν 19, κάτοικος Ψαροφαΐ, παρέδωσε προχθὲς εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπάλληλον τοῦ ΙΚΑ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔλαβε τὸ δωρόσημον λόγω τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα 120 δραχ., τὰς ὁποίας εἶχε λάβει ἐπὶ πλέον ἐκ λάθους τοῦ ὑπαλλήλου, εὐθὺς ὡς ἐμέτρησε τὰ χρήματά του καὶ τὰ εὗρε περισσότερα τοῦ δωροσήμου καὶ χωρὶς κἂν νὰ ἔχῃ ἀντιληφθῆ τὸ λάθος του ὁ ταμίας τοῦ ΙΚΑ.

Ἡ αὐθόρμητος ἐπιστροφὴ τοῦ ἐν λόγω ποσοῦ ὑπὸ τοῦ προαναφερθέντος ἐργάτου προεκάλεσεν τὰ εὐμενῆ σχόλια τῶν παρισταμένων συναδέλφων του καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ΙΚΑ.

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΤΙΜΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΕΡΟΠΟΡΟΥΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Στὸ Σχολεῖο 213 τῆς Μόσχας ἄνοιξε «μουσεῖο πολεμικῆς δόξης» διὰ τὸ 46ον σμῆνος νυκτερινῶν βομβαρδιστικῶν τῆς πόλεως Ταμάν, ἀποτελούμενον ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ γυναῖκες. Στὰ χρόνια τοῦ πολέμου τὸ σμῆνος αὐτὸ ἔκαμε 23.000 πτήσεις καὶ ἐπέτυχε σημαντικὰ ἀποτελέσματα εἰς βάρος τοῦ ἐχθροῦ.

Στὴν φωτογραφία: ἀριστερὰ ἡ εἰκόνα τῆς σμηνάρχου Ἑλένης Μπερσανσκάγια. Δεξιώτερα, ἡ ἰδία, ἤδη ἀποστρατευμένη, μὲ τὶς φίλες της, ἐξετάζουν τὶς προθῆκες τοῦ μουσείου, ὅπου ἐκτίθενται πολεμικὰ ἐνθύμια. Κοντὰ της ἡ Σόνια Ταρανένκο καὶ Λαρίσα Λιτβίνοβα, ὑποδιοικήτριαι τοῦ 46ου σμήνους, τιμηθεῖσαι, ὅπως καὶ ἡ Μπερσάνσκαγια, μὲ τὸν τίτλον τῆς «ἡρωΐδος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως».

Παραινέσεις περὶ εὐσεβείας τοῦ νέου ἀρχηγοῦ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Τσεχοσλοβακίας

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΤΑΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ νέος ἀρχηγὸς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Τσεχοσλοβακίας, Μητροπολίτης Πράγας κ. Δωρόθεος, ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του, ἀπηύθυνε ποιμαντορικὴν ἐγκύκλιον, δι' ἧς χαράσσει τὰς κατευθυντηρίους γραμμὰς ἃς δέον νὰ ἐνστερνισθῇ τοῦτο, εἰς τὰς μειωμένας ἠθικῶς ἡμέρας ποὺ διέρχεται σήμερον ἡ ἀνθρωπότης. Ὁ Σεβασμιώτατος, δίδει μεγίστην σημασίαν εἰς τὴν «Εὐσέβειαν», ἣν δέον νὰ ἔχουν καὶ ἀναλύει πῶς πρέπει νὰ τὴν ἀντιλαμβάνωνται ὡς ὀρθόδοξοι χριστιανοί.

Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας, ἐκ τῆς βαρυσημάντου ταύτης ἐγκυκλίου, δίδομεν μερικὰς περικοπὰς ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν «Εὐσέβειαν». Ὁ ὅρος «Εὐσέβεια» —τονίζει ὁ Σεβασμιώτατος— ἐχρησιμοποιεῖτο συχνὰ εἰς τὴν κλασσικὴ φιλολογία καὶ ἰδία στὰ ἔργα τοῦ Ξενοφῶντος, τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Σοφοκλέους καὶ ἄλλων Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ φιλοσόφων, μὲ πολλὰς ἐννοίας. Ἀλλὰ διὰ τοὺς Χριστιανούς, «ἀληθὴς εὐσέβεια εἶναι, ἡ σταθερά, εἰλικρινὴς πλήρης καὶ διὰ παντὸς μέσου, εἴσοδος εἰς τὸ πνεῦμα, τῆς μοναδικῆς ἀληθινῆς καὶ ἱερᾶς πίστεως». (Θεοφάνης ἐπίσκοπος Βλαντιμίρ»).

Ἡ εὐσέβεια ἔχει μεγάλη ἀξία εἰς τὴν Παλαιὰ Διαθήκη καὶ γίνεται λόγος εἰς αὐτὴν εἰς τὰς προφητείας τοῦ Ὡσηέ (κεφ. στ' 4). Ἡ εὐσέβεια συνίσταται εἰς τὴν συμβάδισιν μὲ τὸν Θεὸν (Γένεσις κεφ. ἐ22) ποὺ σημαίνει σταθερὰν σκέψιν τοῦ Θεοῦ, τήρησιν τοῦ Νόμου. Ἡ

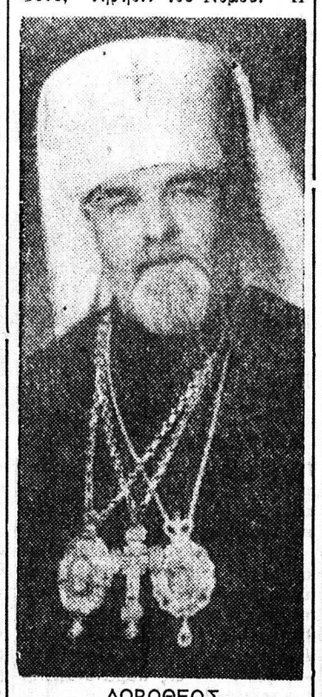

ΔΩΡΟΘΕΟΣ
Μητροπολίτης Πράγας

πραγματικότης αὕτη ἀπεμάκρυνε τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸ κακὸν καὶ τοῦ ἐπέβαλε νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ π.χ. ὁ Ἄβελ, ὁ Νῶε, ὁ Ἰὼβ καὶ ἄλλοι. Ὁ τελευταῖος ἐπηνέθη ἀπὸ τὸν Θεόν, ὡς ἄνθρωπος τέλειος καὶ δίκαιος, ποὺ ἀπέφευγε τὸ κακόν.

Εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην, ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀνοίγοντας τὰ βάθη τῶν θείων μυστηρίων συχνὰ ἐχρησιμοποιοῦσε τὸν ὅρο εὐσέβεια. Ἐδίδε στὸν ὅρο μιὰ διπλῆ ἔννοια πρῶτα δογματική, ὅταν λέγῃ εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολήν του (κεφ. γ'16) «...Καὶ ἀναντιρρήτως τὸ μυστήριον τῆς Εὐσεβείας εἶναι μέγα, ὁ Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί...» καὶ δεύτερον ἠθικὴ καὶ παιδαγωγική, ὅταν λέγει εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιστολὴν του (κεφ. δ'8) «...Διότι ἡ σωματικὴ γυμνασία, εἶναι πρὸς ὀλίγον ὠφέλιμος, ἀλλ' ἡ εὐσέβεια εἶναι πρὸς πάντα ὠφέλιμος...». Ἡ σωματικὴ ἄσκησις εἰς τὴν θρησκευτικὴν ζωήν, ποὺ δὲν συνδέεται μὲ τὴν εὐσέβειαν, δύναται νὰ εἶναι δυσάρεστος εἰς τὸν Θεόν, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἐπιβλαβὴς εἰς ἕνα πιστόν, ἐὰν συμβαδίζει μὲ τὴν ματαιοδοξίαν. Ἡ ὑπερηφάνεια εἶναι ἕνα μέγα σφάλμα ποὺ ἀποστρέφεται ὁ Θεὸς καὶ μισοῦν οἱ ἄνθρωποι. Ὅταν μία μητέρα ἐκπαιδεύει τὸ παιδί της, τὸ διδάσκει μὲ λόγια καὶ παραδείγματα, τί εἶναι καλὸν καὶ τὸ ὑπερασπίζει ἀπὸ τὸ κακόν. Οὕτω κάμνει καὶ ἡ Μήτηρ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, μὲ τὸν ἴδιον τρόπον ἐξυψώνει τὰ πνευματικά της παιδιά, μὲ τὶς θεῖες λειτουργίες, μὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τὸ κήρυγμα, μὲ σκοπὸ νὰ ἐξυψώσῃ τὴ θρησκευτική τους ζωή, νὰ τὴν ὡριμάσῃ καὶ νὰ τοὺς συνδέσῃ ἀκόμα στενώτερα μὲ τὸν Θεό. Ὁ Κύριος τιμωρεῖ τὴν ὑποκριτικὴ εὐσέβεια, ὡς ἀντίθετον πρὸς τὸν Θεόν, ἀλλὰ ὑπάρχει ἀκόμη καὶ μία εἰλικρινὴς πίστις, ποὺ χάνει τὴν σημασία της καὶ καταδικάζεται ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ αὐτὴ εἶναι ὁ φανατισμός. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος τὸν ὀνομάζει «ζῆλο ποὺ δὲν συμβαδίζει μὲ τὴν γνῶσιν» (Ρωμ. κεφ. Ι'2).

Ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθινῆς πίστεως ἑνὸς Χριστιανοῦ, πρέπει νὰ εἶναι λογικὸ καὶ εὐγενὲς καὶ ἡ ἀναζήτησις τῆς ἀληθείας ποὺ θὰ τὸν ἐλευθερώσῃ (Ἰωαν. κεφ. 3'32). Ἡ ἀλήθεια αὐτὴ εἶναι ἡ ζωντανὴ δρῶσα πίστις, ποὺ εἶναι φῶς στὸ δρόμο πρὸς τὴν ἀληθινὴ εὐσέβεια, σὲ μιὰ ἠθικὴ ζωή, διότι ἡ πίστις χωρὶς ἔργα εἶναι νεκρὰ (ἐπιστολὴ Ἰακώβου κεφ. β'17). Ὅσο πλησιέστερα ἐρχόμεθα πρὸς τὸν Θεόν, μὲ τὴν ζωντανὴ δρῶσα πίστη, τόσο πλησιέστερα ὁ Κόσμος ἔρχεται σὲ μᾶς μὲ τὴν βοήθειάν Του. Ὁ Θεὸς εἶναι τὸ ὕψιστον ἀγαθὸν καὶ ὁ τελικὸς σκοπὸς τῶν ἐπιθυμιῶν μας. Ἡ δεισιδαιμονία εἶναι ἐπίσης ἀντίθετη στὰ διδάγματα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία καταδικάζει τὴν θρησκευτικὴ ἀδιαφορία, διὰ τὴν ὁποίαν λέγει ἡ Ἀποκάλυψις (κεφ. γ' 15). «...Οὔτε ψυχρός, οὔτε ζεστός».

Ἕνα ἄλλο ἐμπόδιο εἰς τὴν ἀληθινὴν εὐσέβειαν εἶναι ἡ ὀλιγοπιστία (Ματθ. κεφ. ιδ' 30—31), ὅταν ἕνας Χριστιανὸς δὲν πιστεύει χωρὶς νὰ ἔχῃ δῆ ὁ ἴδιος (Ἰωαν. κεφ. κ'29). Στενὰ συνδεδεμένη μὲ τὴν χριστιανικὴν πίστιν, εἶναι μία ἐλπίδα ἀρωγῆς τοῦ Θεοῦ, ποὺ προφυλάσσει τὸν ἄνθρωπο εἰς τὸν πόνον του, ἀπὸ τὴν λιποψυχία καὶ τὴν ἀπόγνωσιν. Μία ἐκδήλωσις τῆς εὐσεβοῦς ζωῆς εἶναι ἡ προσευχή, ἡ ἐπικοινωνία τῆς ψυχῆς μὲ τὸν Θεόν. Μὲ τὴν προσευχή, ὁ ἄνθρωπος ἐξυμνεῖ τὸν Θεόν, τὸν εὐχαριστεῖ καὶ ζητεῖ τὴν βοήθειάν του. Ὅσον εἶναι ὑποχρέωσις καὶ καθῆκον διὰ τὸν Χριστιανὸν ἡ προσευχή, ἄλλο τόσο εἶναι τιμὴ δι' αὐτὸν νὰ νοιώθῃ πόσο κοντά του εἶναι ὁ Θεός. Ὁ Ναὸς δίνει εἰδικὴ βοήθεια γιὰ ἔνθερμον προσευχήν, μὲ τὴν διεξαγωγὴ τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ κυρίως μὲ τὴν Θείαν Κοινωνίαν. Ἀλλὰ ἕνας Χριστιανὸς ἔχει τὴν εὐχέρεια νὰ ὑψώσῃ τὸ πνεῦμα του καὶ τὴν καρδιά του πρὸς τὸν Θεόν, μὲ καθημερινὴ προσευχὴ στὸ σπίτι, ἀκόμη καὶ στὴ δουλειά του.

Ἡ ποιμαντορικὴ ἐγκύκλιος ἀναφέρει καὶ μερικὰ ἀπὸ τὰ καθήκοντα τοῦ Χριστιανοῦ πρὸς τὸν πλησίον του, τὴν ἀγάπη, τὴν ἀμοιβαία κατανόησιν, εἰλικρινὴ φιλία καὶ συνεργασία. Ὁ Χριστιανὸς πρέπει νὰ βλέπῃ πέρα ἀπὸ τὴ ζωή του, νὰ εἰσδύῃ βαθειὰ μέσα στὸν ἐσωτερικό του ἑαυτό, νὰ ἐνδυναμώνῃ τὴν θέλησίν του καὶ τὰ αἰσθήματά του. «...Εἰς τὴν σπουδὴν ἄοκνοι, κατὰ τὸ πνεῦμα ζέοντες, τὸν Κύριον δουλεύοντες» (πρὸς Ρωμ. κεφ. ιβ'11). Εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν ὁ Χριστιανὸς δύναται νὰ ἀνυψώσῃ τὸν ἑαυτόν του εἰς τὴν Εὐσέβεια. Φυσικά, ὄχι μόνο μὲ τὶς ἰδικές του δυνάμεις, ἀλλὰ ὅταν ἐνισχύεται μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ.

«ΛΑΪΚΑ ΛΑΧΕΙΑ»
ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32
ΠΑΤΡΑΙ

Κοινότητες-ναοί-σωματεῖα τῆς Ἀχαΐας ἐνισχύονται ἀπὸ τὰ Κρατικὰ Λαχεῖα

Ἀνακοίνωσις τοῦ βουλευτοῦ κ. Φ. ΖΑΪΜΗ

Ἀπὸ τὸ πολιτικὸν γραφεῖον τοῦ βουλευτοῦ καὶ πρώην ὑπουργοῦ κ. Φωκίωνος Ζαΐμη ἀνεκοινώθη ὅτι εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 288)28.4.65 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως ἐχορηγήθησαν ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Λαχείου αἱ κάτωθι πιστώσεις διὰ διαφόρους κοινότητας, ναούς, ἀθλητικοὺς συλλόγους κλπ. τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν ὡς ἑξῆς:

Ἀνὰ 10.000 δραχμὰς εἰς τὰς κοινότητας Χαλανδρίτσης, Μαζαρακίου, Θεριανοῦ, Λουσικῶν, Ἰσώματος, Φαρῶν, Σταροχωρίου, Ἀστερίου, Χιόνας, Σουλίου, Πέττα, Ἀγίας Μαρίνας, Ἄνω Ἀλισσοῦ, Κάτω Ἀλισσοῦ, Βίδοβας, Νιφορείκων, Φωσταίνης, Καρείκων, Ἐλαιοχωρίου, Φράγκας, Λογοθέτη, Βαλμαντούρας, Γιόλας, Βελιτσῶν, Σανταμερίου, Χρυσοπηγῆς καὶ Χατζουρίου Ἐπίσης 15.000 εἰς τὴν κοινότητα Λιμνοχωρίου καὶ 20.000 εἰς Κάτω Ἀχαΐαν.

Ἀνὰ 10.000 εἰς τοὺς ναοὺς Ἀλισσοῦ, Δοκανείκων, Ἀρραβωνίτσης, Μάγειρα, Καλανίστρας καὶ Ἁγίου Ἀνδρέου Πατρῶν.

Τέλος ἀνὰ 10.000 δρχ. εἰς τοὺς Ἀθλητικοὺς Συλλόγους «Ἀχαϊκὴ» Κάτω Ἀχαΐας καὶ «Διαγόραν» Βραχνείκων, Προσδευτικὸν Σύλλογον Νέων Μετοχίου, Σχολικὴν Ἐφορείαν Ἀραβωνίτσης, Παμμικρασιατικὸν Σύνδεσμον Πατρῶν καὶ Χριστιανικὴν Ἀδελφότητα Βραχνείκων.

Ἐπίσης ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ κ. Ζαΐμη ἀνεκοινώθη ὅτι ἐνισχύονται καὶ αἱ κάτωθι κοινότητες, ἐκκλησίαι καὶ ὀργανώσεις:

ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ: Πόρτες, Μονοδένδρι, Ἅγιος Βασίλειος, Βασιλικό, Δραγάνο, Σαγείκα, Μετόχι, Ἐρυμάνθεια, Σπαρτιά, Χρυσοπηγή, Φλόκα, Ἀλποχώριον, Δροσιά, Μάνεσι, Καλέντζι, Σκιαδᾶ, Σκούρα, Ξηροχώριον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ: Λεοντίου, Κ. Ἀλισσοῦ, Μετοχίου, Βελημαχίου, Ἁγίας Μαρίνας, Ἀραχωβίτικα, Ἀστερίου, Ἰσώματος, Μαζαρακίου, Δοκανείκων, Μάγειρα Ἀρραβωνίτσης, Καλάνιστρα, Λάππα, Ἄνω Ἀχαΐα, Φράγκα, Ἄρλα, Κριθαρακίων, Σαγείκα, Ἁγίας Βαρβάρας - Πατρῶν, Χαλανδρίτσης, Καμαρῶν, Προφήτη Ἠλία, Ἰσώματος, Καγκαδίου, Προαστείου, Πετροχωρίου, Περιστέρας, Ἁγίου Διονυσίου Πατρῶν, Καλλιθεοκάμπου, Θωμείκων, Κραλίου, Μπούμπας, Χαϊκαλίου, Κρήνης, Καλοῦσι, Λιμνοχωρίου, Λουσικῶν, Χρυσοπηγῆς, Πλατανοβρύσεως, Μοίρας, Μύρτου, Καλλιθέας, Ρουπακιᾶς, Σκοῦρα, Κάλφα.

ΣΩΜΑΤΕΙΑ: Σύλλογος Πολυτέκνων Πατρῶν, «Καλὸς Σαμαρείτης», «Πατραϊκὸς Ὁμίλος», «Λεχουριωτῶν», «Ἀγροτοπαίδων Μετοχίου», «Συλλόγου νέων Μετοχίου», «Γηροκομείου Πατρῶν», «Χριστιανικῆς Ἑνώσεως» Καμαρῶν, Νυκτερινὸν Σχολεῖον Ἁγίου Διονυσίου.

Ἐνέργειαι διὰ νὰ λειτουργήσῃ τὸ «Σπίτι καθυστερημένου παιδιοῦ»

Τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἐζήτησε δι' ἐγγράφου του ἀπὸ τὸ Σωματεῖον «ΜΕΡΙΜΝΑ» ἀντίγραφα καταστατικοῦ καὶ πρακτικῶν διὰ τὸ γνωστὸν θέμα ἀπαλλαγῆς φόρου, τῆς δωρεᾶς κυρίας Χρυσοβιτσάνου διὰ τὸ «Σπίτι τοῦ καθυστερημένου παιδιοῦ». Προσθέτει ὅτι ἡ ὑπόθεσις θὰ μελετηθῇ εὐνοϊκῶς. Ἐξ ἄλλου ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου δι' ὑπομνήματος πρὸς τὸ Ἵδρυμα «Ἄρτος ζωῆς» τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς Ἀθαν. Λυμπεροπούλου, ἐζητήθη ἡ παραχώρησις τοῦ ἰσογείου τῆς ὁμωνύμου ἐπαύλεως πλησίον τοῦ Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου (κενῆς ἀπὸ μακροῦ) ἵνα χρησιμοποιηθῇ προσωρινῶς ὡς σταθμὸς διημερεύσεως καὶ ἀσφαλείας ἱκανοῦ ἀριθμοῦ καθυστερημένων παιδιῶν.

Ὑπάρχουν βάσιμοι ἐλπίδες ὅτι τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ «Ἄρτου ζω